

Î N C H E I E R E

13 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Sveatoslav Moldovan, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către întreprinderea individuală „Respect – Plugaru” prin intermediul reprezentanților – Plugari Garri și avocatul Eduard Rudenco,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de către întreprinderea individuală „Respect – Plugaru” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, r-nul Ialoveni privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către întreprinderea individuală „Respect – Plugaru”, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Ialoveni din 05 noiembrie 2014,

c o n s t a t ă :

La 17 octombrie 2013, reclamanta ÎI „Respect – Plugaru” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, r-nul Ialoveni privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 26.06.2013 de către colaboratorii IFS Ialoveni, a fost efectuat un control operativ la întreprindere, care dispune de o terasă situată pe adresa or. Ialoveni, str. Alexandru cel Bun, 86.

Afirmă reclamanta că, în urma efectuării controlului operativ, colaboratorii IFS Ialoveni au comis mai multe ilegalități, ca abuz, depășirea atribuțiilor de serviciu și neglijența cum sunt: neprezentarea delegării (deciziei) privind efectuarea controlului operativ după cum prevede art. 136 al. 6 Cod Fiscal.

Sustine reclamanta că, de către colaboratorii Inspectoratului Fiscal nu s-a întocmit nici un act de control la fața locului, nu a fost semnat de vânzătoare și nici contrasemnat prin martori, iar actul nr. 615880 a fost primit de către reclamantă prin intermediul oficiului poștal la data de 03.07.2013.

Nefiind de acord cu actul recepționat, la 14.08.2013 a depus o contestație la Inspectoratul Fiscal de Stat r. Ialoveni, solicitînd anularea deciziei nr. 112 din 15.07.2013 ca fiind emisă ilegal, nefondată și contrar prevederilor legii.

De asemenea, a mai indicat reclamanta că, la data de 18.09.2013 a primit o citație de la IFS Ialoveni, privind prezentarea la data de 16.09.2013 orele 14:00, în

legătură cu examinarea contestației, scrisoarea fiind recepționată de către ultima mai târziu cu 2 zile, astfel fiind lipsită de dreptul de a fi prezentă și de a prezenta careva probe în susținerea poziției sale.

Invocă că, ulterior a recepționat decizia nr. 22c din 16.09.2013 pe marginea contestației înaintate, prin care aceasta a fost respinsă ca neîntemeiată.

Consideră că, decizia nr. 2 din 15.07.2013 de sancționare pentru neutilizarea mașinilor de casă și control, este una ilegală, fiind emisă cu încălcarea procedurii stabilite.

Solicită reclamanta ÎI „Respect – Plugaru”, anularea actului de control fiscal nr. 1-615880 din 26.06.2013 și a deciziei nr. 112 din 15.07.2013, ca fiind neîntemeiate și ilegale.

Prin hotărîrea Judecătorei Ialoveni din 05 noiembrie 2014, acțiunea înaintată de către ÎI „Respect – Plugaru”, a fost respinsă ca fiind nefondată (f.d.45).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către ÎI „Respect – Plugaru”, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Ialoveni din 05 noiembrie 2014 (f.d.86).

Invocînd ilegalitatea actelor judecătorești enunțate, la 23 noiembrie 2015, ÎI „Respect – Plugaru” prin intermediul reprezentanților – Plugari Garri și avocatul Eduard Rudenco a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cererii de recurs s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, cu atît mai mult că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Astfel, susțin reprezentanții recurenteii că, instanțele de judecată inferioare greșit au respins acțiunea ca fiind nefondată, pe motiv că, în prezenta speță actele contestate au fost emise cu aprecierea eronată a circumstanțelor de fapt și interpretarea și aplicarea extensiv defavorabilă a dispozițiilor legale, întrucît circumstanțele invocate au fost examinate superficial, iar concluzia fiind eronată, motiv ce impune incontestabil la anularea acestora.

În acest context, menționează reprezentanții recurenteii că, informația prezentată de IFS r-ul Ialoveni nu este veridică și că recurenta nu a comis încălcarea fiscală pretinsă.

La fel, s-a indicat că, instanța de fond la examinarea cauzei greșit nu a ținut cont de explicațiile martorilor date în cadrul dezbaterilor judiciare.

Menționează că, anume aceste argumente au fost invocate și în cererea de apel motivată, însă instanța de apel a trecut cu vederea argumentele respective, evitînd să se expună pe marginea acestora, motiv ce impune casarea deciziei instanței de apel, or, prin neoferirea răspunsurilor la toate argumentele invocate de părți, instanța ierarhic inferioară a adus atingere dreptului la un proces echitabil, consființit de art. 6 CEDO, ceea ce este inadmisibil.

În rezultat, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege – îndeplinirea actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțînd hotărîri ilegale și

neîntemeiate de respingere a acțiunii, astfel fiind încălcat în mod direct dreptul său la judecarea în mod echitabil a cauzei (f.d.94-97).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia atacată cu recurs a fost pronunțată la 22 septembrie 2015 (f.d.87), iar recursul a fost depus la 23 noiembrie 2015 (f.d.94-97), însă la dosar nu există probe care ar confirma recepționarea de către recurenta ÎI „Respect – Plugaru” a deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2015.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursul depus de către ÎI „Respect – Plugaru” prin intermediul reprezentanților – Plugari Garri și avocatul Eduard Rudenco a fost declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către ÎI „Respect – Plugaru” prin intermediul reprezentanților – Plugari Garri și avocatul Eduard Rudenco, urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎI „Respect – Plugaru” prin intermediul reprezentanților – Plugari Garri și avocatul Eduard Rudenco, este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decât atât, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de ÎI „Respect – Plugaru” prin intermediul reprezentanților – Plugari Garri și avocatul Eduard Rudenco, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎI „Respect – Plugaru” prin intermediul reprezentanților – Plugari Garri și avocatul Eduard Rudenco, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către întreprinderea individuală „Respect – Plugaru” prin intermediul reprezentanților – Plugari Garri și avocatul Eduard Rudenco, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Sveatoslav Moldovan

Valentina Clevadi